

NVE 1813
V 1930

TILLATELSE

FOR

Ogna, Varhaug og Nærbø kommuner

til å regulere og overføre Hagavatn og Burskog-
elven til Ognaelven m. v.

(MEDDELT VED KGL. RES. AV 27. JUNI 1930).

Ved kgl. resol. av 27de juni er det bestemt:

1. Det tillates i medhold av lov av 14de desember 1917 om vassdragsreguleringer Ogna, Varhaug og Nærbø kommuner å foreta en regulering og overføring av Hagavatn og Burskogelven til Ognaelven i det vesentlige overensstemmende med fremlagte planer og på vilkår overensstemmende med det i Arbeidsdepartementets foredrag av 27de juni 1930 inntatte utkast.
2. Ogna, Varhaug og Nærbø kommuner fritas i henhold til reguleringslovens § 11 pkt. 7, inntil utgangen av året 1945 for de i utkastets post 2 betingede årlige avgifter til stat og kommuner under forutsetning av at pågjeldende vannfall av kommunene brukes til almindelig elektrisitetsforsyning.
3. Der fastsettes som gjeldende inntil videre reglement for manøvrering av reguleringsdammene overensstemmende med det i Arbeidsdepartementets ovennevnte foredrag inntatte utkast.

Betingelser

for

konsesjon til Ogna, Varhaug og Nærbø kommuner til å regulere og overføre Hagavatn og Burskogelven til Ognaelven m. v.

(Fastsatt ved kgl. resol. av 27de juni 1930).

1.

Konsesjonen gis på ubegrenset tid.

Konsesjonen kan ikke overdras.

De utførte regulerings- og overføringsanlegg eller andel deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vannfall i samme vassdrag nedenfor anleggene.

Anleggene kan ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

For den økning av vannkraften som innvinnes ved overføringen erlegges følgende årlige avgifter:

Til staten kr. 0,10 pr. naturhestekraft.

Til de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer kr. 0,10 pr. naturhestekraft.

Økningen av vannkraften beregnes på grunnlag av den økning av vassdragets vannføring som overføringen antas å ville medføre utover den vannføring som har kunnet påregnes med den tidligere bestående regulering. Ved beregningen av denne økning forutsettes det at magasinene og overføringen utnyttes på en sådan måte at vannføringen i lavvannsperioden blir så jevn som mulig. Hvad der i hvert enkelt tilfelle skal ansees som den ved overføringen innvundne økning av vannkraften avgjøres med bindende virkning av departementet.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreffer etterhvert som den ved overføringen innvundne vannkraft tas i bruk.

Avgiftene har samme pantesikkerhet som skatter på fast eiendom og kan inn-

drives på samme måte som disse. Etter forfall svares 6 pct. rente.

3.

Nærmere bestemmelse om betalingen av avgifter efter post 2 og kontroll med vannforbruket samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 13, skal forsåvidt de ikke er fastsatt av Kongen med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement.

4.

Arbeidet må påbegynnes innen en frist av 2 år efter at konsesjonen er gitt og fullføres innen en ytterligere frist av 5 år.

I fristene medregnes ikke den tid, som på grunn av overordentlige tildragelser (vis major) streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

5.

Arbeidet skal utføres ved funksjonærer og arbeidere som har norsk innfødsrett eller statsborgerrett.

Vedkommende departement kan tilstede undtagelse fra denne regel, når spesiell fagkunnskap eller øvelse eller lignende hensyn gjør det nødvendig eller særlig ønskelig.

For hver dag nogen i strid med foranstående bestemmelser er i konsesjonærenes tjeneste, erlegges til statskassen en løpende mulkt stor inntil kr. 50,00 — femti kroner — for hver person.

Konsesjonærene skal ved bygning og drift av anlegget anvende norske varer forsåvidt disse kan fåes like gode, tilstrekkelig hurtig — herunder forutsatt at der er utvist all mulig aktsomhet med hen-

syn til tiden for bestillingen — samt til en pris som ikke med mere enn 10 pct. overstiger den pris med tillagt toll, hvortil de kan erholdes fra utlandet. Er der adgang til å velge mellom forskjellige innenlandske tilbud, antas det tilbud som representerer det største innen landet fallende arbeide og produserte materiale, selv om dette tilbud er kostbarere, når bare ovennevnte prisforskjell — 10 pct. — i forhold til utenlandsk vare ikke derved overstiges. Toll og pristillegg tilsammen forutsettes dog ikke å skulle overstige 25 pct. av den utenlandske pris (eksklusive toll). I tilfelle av tvist herom avgjøres spørsmålet av departementet.

For overtredelse av bestemmelsene i nærværende post erlegger konsesjonærene for hver gang efter avgjørelse av vedkommende departement en mulkt av inntil 15 — femten — procent av verdien. Mulkten tilfaller statskassen.

Vedkommende departement kan tilstede undtagelse fra disse regler når særlige hensyn gjør det påkrevet.

6.

Forsikring tegnes fortrinsvis i norske selskaper, hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske.

7.

Arbeiderne må ikke pålegges å motta varer istedenfor penger som vederlag for arbeide eller pålegges nogen forpliktelse med hensyn til innkjøp av varer (herunder dog ikke sprengstoff, verktøi og andre arbeidsmaterialer). Verktøi og andre arbeidsredskaper som utleveres arbeiderne til benyttelse kan bare kreves erstattet når de bortkastes eller ødelegges og da bare med deres virkelige verdi beregnet efter hvad de har kostet konsesjonæren med rimelig fradrag for slitasje. Hvis konsesjonærene holder handelsbod for sine arbeidere skal nettooverskuddet efter revidert årsregnskap anvendes til almenntilgjeldelse for arbeiderne. Anvendelsen fastsettes efter samråd med et av arbeiderne opnevnt utvalg, som i tilfelle av tvist kan forlange saken forelagt for vedkommende regjeringsdepartement til avgjørelse.

Konsesjonærene skal være ansvarlig for at hans kontraktører oppfyller sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anlegget.

8.

Konsesjonærene plikter for arbeidet påbegynnes å forelegge vedkommende de-

partement detaljerte planer med fornødne opplysninger, beregninger og omkostningsoverslag vedkommende anleggene således at arbeidet ikke kan iverksettes før planene er approbert av departementet. Anleggene skal utføres på en solid måte og skal til enhver tid holdes i fullt driftsmessig stand. Deres utførelse såvelsom deres senere vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggets eier.

9.

Ved damanleggene skal der tillates truffet militære foranstaltninger for sprengning i krigstilfelle uten at anleggenes eiere har krav på godtgjørelse eller erstatning for de herav følgende ulemper eller innskrenkninger med hensyn til anleggene eller deres benyttelse. Anleggenes eiere må uten godtgjørelse finne sig i den bruk av anleggene som skjer i krigsoiemed.

10.

Reguleringsdammene blir å manøvrere efter et av Kongen utferdiget reglement. Til å forestå manøvreringen antas norsk statsborger, som godtas av vedkommende regjeringsdepartement. Ekspropriasjonsforretning kan ikke påbegynnes, forinnan manøvreringsreglement er fastsatt.

Forsåvidt dammene manøvreres i strid med reglementet, kan konsesjonshaverne pålegges en tvangsmulkt til statskassen av inntil kr. 1 000,00 for hver gang efter departementets nærmere bestemmelse.

11.

Reguleringsanleggenes eiere skal efter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrografiske iakttagelser, som i det offentlige interesse finnes påkrevet og stille det innvundne materiale til disposisjon for det offentlige. De tillatte opdemningshøider og de tillatte laveste tapningsgrenser betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle karter som konsesjonærene måtte la opta i anledning av anleggene skal tilstilles Norges Geografiske Opmåling med opplysning om hvordan målingene er utført.

12.

Eierne skal uten vederlag for de av dem utførte anlegg finne sig i enhver ytterligere regulering i vedkommende vassdrag som ikke forringer den tillatte regulerings effekt.

13.

Konsesjonærene er forpliktet til å avgi til den kommune hvor kraftanlegget er beliggende eller andre kommuner, derunder også fylkeskommuner etter departementets bestemmelse etterhvert som overføring skjer inntil 10 pct. av den for hvert vannfall innvundne økning av kraften (beregnet som angitt i post 2).

Når 30 år er forløpet fra konsesjonens meddelelse, kan de kommuner hvis interesser berøres av foretagendet uansett den ovenfor betingede procent for kraftavgivelse og uten hinder av den foran fastsatte begrensning, med Kongens samtykke, etterhvert som kraft blir ledig, kreve avgitt fra de av vassdragets vannfall som tilhører norske kommuner ytterligere kraft såvidt fornødent til å dekke deres eget behov eller til å forsyne deres innvånere med kraft til lys, varme, gårdsdrift, håndverk eller småindustri.

Kraften avgis i den form hvori den produseres.

Elektrisk kraft uttas etter departementets bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjernledningen eller fra ledningsnett, hvad enten ledningene tilhører regulerings- og overføringsanleggenes eiere eller andre. Forårsaker kraftens uttagelse av ledningene økede utgifter, bæres disse av den som uttar kraften. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen som ikke skyldes vis major, streik eller lockout må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften leveres etter en maksimalpris beregnet på å dekke produksjonsomkostningene — deri innbefattet 6 pct. rente av anleggskapitalen — med tillegg av 20 pct. Hvis prisen beregnet på denne måte vil bli uforholdsmessig høi fordi bare en mindre del av den kraft vannfallet kan gi er tatt i bruk, kan dog kraften istedet forlanges avgitt etter en maksimalpris som svarer til den gjengse pris ved bortleie av kraft i distriktet. Maksimalprisen fastsettes ved overenskomst mellom vedkommende departement og konsesjonæren eller i mangel av overenskomst ved skjønn. Denne fastsettelse kan såvel av departementet som av

konsesjonæren forlanges revidert hvert 5te år. Hvis eierne leier ut kraft og kraften kan uttas fra kraftledning til nogen av leietagerne, kan kommunen i ethvert tilfelle forlange kraften avgitt til samme pris og på samme vilkår som leiere av lignende kraftmengder under samme forhold.

Eierne har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas.

Opsigelse av konsesjonskraft kan skje med 2 års varsel. Opsagt kraft kan ikke senere forlanges avgitt.

14.

Konsesjonshaverne tilpliktes på forlangende av vedkommende departement å stille reguleringsanleggene tilhørende veier og broer til fri avbenyttelse for almenheten. Tvist avgjøres av departementet.

15.

Departementet kan under særlige omstendigheter meddele vannfalls- eller bruks-eier, som ikke er medeier i anleggene, tillatelse til å benytte det ved reguleringen tilveiebragte driftsvann, mot at han til anleggenes eiere erlegger en årlig godtgjørelse, som i tvilstilfelle fastsettes av departementet.

16.

Tillatelsen blir å tinglyse innen de tinglag, hvor anleggene er beliggende.

Et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget, for hvilke reguleringen og overføringen kan medføre forpliktelser.

17.

Konsesjonshaverne underkaster sig de bestemmelser, som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende departement til kontroll med overholdelsen av de opstilte betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av anleggenes eiere efter nærmere av vedkommende departement fastsatte regler.

Manøvreringsreglement

for

regulering og overføring av Hagavatn og Burskogelven til Ognaelven m. v.

(Fastsatt ved kgl. resol. av 27de juni 1930).

1.

Hagavatn.

Øvre reguleringsgrense kote 192,75 m. o. h.
Nedre — » 191,0 —

Reguleringsgrensene skal betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker som det offentlige godkjenner.

2.

Det skal ved manøvreringen has for øie at flomvannføringen i Fuglestadvassdraget såvidt mulig ikke forøkes.

3.

Sålenge tilførselen fra Helgåen ansees å være tilstrekkelig for driften av Jæderens

elektrisitetsverk holdes luken i overføringskanalen for Hagavatn stengt, hvorved tilsiget til Hagavatn går over overløpet ved vannets naturlige utløp.

4.

Når tilsiget fra Helgåen ikke gir tilstrekkelig driftsvannføring begynner tappingen fra Hagavatn i så stor utstrekning som blir nødvendig for behovet og for hver gang efter ordre fra reguleringsanleggets eier.

5.

For damvokteren blir å utferdige instruks som blir å godkjenne av departementet.